

Η σονάτα του σεληνόφωτος στην Ντόρντρεχτ

Απόψε η Σελήνη καταργεί
τα πέπλα της νύχτας και γίνεται
η ίδια της όνειρο μουσικής.

Διώχνει τα χλωμά μοβ σύννεφα
και κατεβαίνει για να γιορτάσει
την πληρότητά της με τη Γη.

Πετά τον ασημένιο μανδύα της
στην Κεφαλόσκαλα,
λούζει στο φως την πύλη
και τα δέντρα που στέκουν
σαν ατάραχοι φρουροί.

Καθρεφτίζεται στα νερά και
παίζει με τα πανιά των καραβιών
που έρχονται και φεύγουν
ασταμάτητα ακολουθώντας τον ρου
της ιστορίας και του ποταμού.

Αλλ' ο ψαράς θα βγει στη στεριά.
Θα κάνει τις βόλτες του
στα μεσαιωνικά σοκάκια
και θα ξαποστάσει σ' ένα
από τα καπηλειά της πόλης.

Ξεδιψώντας και μεθώντας από
την ομορφιά του φεγγαριού
θα απογειωθεί στο τέλος
Από τη Γη στη Σελήνη.

Johan Barthold Jongkind

Groothoofd te Dordrecht bij maanlicht, 1886.

(Η Κεφαλόσκαλα στην Ντόρντρεχτ με φεγγάρι)

Τα πάντα ρει

Σ' αυτή τη χώρα που βουλιάζει κάτω
από την επιφάνεια της θάλασσας,
σ' αυτό το φαινομενικά ήρεμο τοπίο
όπου οι αλλαγές των εποχών
δεν γίνονται πια τόσο αισθητές,
σ' αυτό τον τόπο τον εκτεθειμένο
στους ανέμους όπου το φως είναι
λιγοστό και το νερό περίσσιο,
φυτρώνουν εδώ κι εκεί ολόλευκες
ανεμώνες που κρατούν διαρκώς
τα πέταλά τους ανοιχτά
έτοιμες να πετάξουν μακριά.

Το γκριζοπράσινο ποτάμι κυλάει
ήρεμα μέχρι εκεί που συναντάει
την παλίρροια της θάλασσας.
Τα σύννεφα από ψηλά αλλάζουν
συνεχώς χρώμα, σχήμα και πορεία.

Μέσα σ' αυτή τη δίνη της φύσης
και της ζωής συμπαρασυρόμαστε
κι εμείς από το ένα μέρος στο άλλο.
Διευρύνουμε τον ορίζοντά μας
και ανταλλάσσουμε ιδέες.
Τις καταγράφουμε στο χαρτί.
Τις κάνουμε ποίηση που με τη σειρά της

μπαίνει κι αυτή στην αέναη κίνηση
για να φτάσει τελικά στην αρχική
ρήση: «τα πάντα ρει».

Richard van den Dool,
Σχέδιο εξωφύλλου του βιβλίου του Kees Klok,
In dit laagland (2005).